

A HÁLÓ – Két leszámolás, Bilincs és póráz – A Gyorskocsi utca

Egy személyes hangú, de nagyon pontos kritika

„Hosszabb távon sem a politika, sem az azokat így-úgy kiszolgáló média szereplői nem tehetnek úgy, mintha könyve nem jelent volna meg.”

Dr. Szabadi Béla államtitkár úrnak,

Tisztelt Államtitkár Úr!

Együttérzéssel és keserőséggel figyeltem - lehetőségem szerint - a Kisgazdapárt és ezen belül többek között Ön ellen indított gusztustalan, visszatetsző, sokszor gyerekesen komolytalannak tűnő, egyúttal életveszélyes hadjáratot. Az ember az események közepette, különösen kívülállóként nem könnyen lát azok mélyébe, fedezi fel az okokat, látja, látni véli következményeit.

Nagy izgalommal vettem kézbe a Háló című könyvét, ami azt hiszem hosszú évtizedek után az első igaz történet és elemzés a magyar politikai életről, annak legfontosabb eszközéről, a médiáról. Csak elismeréssel szólhatok arról, hogy volt energiája, lelki-szellemi ereje és bátorsága összegyűjteni, összefogni a dokumentumokban és emlékezésben jelenlevő bonyolult építkezésű mozzanatokot, időben és térben elrendezve írott alkotásként a fogékony érdeklődő számára hozzáférhetővé tenni a közelmúlt egyik meghatározó időszakát és benne az Ön személyes sorsát.

Tanúságképpen a könyvet több barátomnak, kollegának ajándékol is megvettem, mert egyfelől mindig hittem az értelmiség kultúraterjesztő kötelességében, másfelől fontos, hogy tőlünk telhetően felvilágosító munkát végezzünk, annyi körülöttünk a torzítás, valótlanság állítása: akár ostobaságból, akár sunyi szándékosságból.

Természetesen azoknak volt nagy élmény, akiknél napi gyakorlatukból, érdeklődésük alapján a könyvben találkozhatott általa közvetlenül, vagy a médián keresztül ismert személyekkel és eseményekkel.

Nagyon találó egy-egy politikus néhány vonásával történő jellemzése, kiemelkedő volt a kétéves költségvetést követő év végi parlamenti ünnepség leírása / Ez azért is személyes élmény, mert közvetlenül ismerem a KDNP-ből a Fidesz táborba csapódó képviselőket/

Rendkívül tanúságos, mert ezt kívülről fel sem lehetett így ismerni, ahogy elemzi Torgyán József pártelnök és miniszter helyzetének megrendülését a köztársasági elnökségről való kiszorítását követően. Hányan és miként csalódtak várakozásaik megghiúsulása miatt, hogyan izzott fel az elégedetlenség pa-

razsa és ez hogyan vezetett a külső, "szövetséges" bomlasztó beavatkozá-
sának hatására is, a Kisgazdapárt teljes felbomlásához.

Megrendítő politikai tapasztalatlanság, szellemi-érzelmi-lelki felkészületlenség,
gyengeség, önzés, a haza, a nemzet hosszú távú érdekei iránti közömbösség
figyelhető meg a párttól önállósult frakció tevékenységének leírásában. Azokat
távolították el és árulták el, akiknek politikai-közéleti helyzetüket köszönhetik.

Hosszabb távon sem a politika, sem az azokat így-úgy kiszolgáló média sze-
replői nem tehetnek úgy, mintha könyve nem jelent volna meg.

A Bilincs és póráz talán még több fájdalmat és kilátástalanságot ébreszt a baj-
ba jutottal együttérző és a hazája jövőjéért aggódó olvasóból.

Ha ennyire semmit nem jelent ilyen szinten is az emberi méltóság, az ember
munkája, eredményei, áldozatkészsége, értéke, családja, akkor egyszerűbb
helyzetű ember mit várhat, akire aztán már tényleg senki nem figyel?

Mennyire jellemző Szőgyényi doktor viselkedése, különösen az őrizetbe vétel
alkalmával. Ez a jelenet erősen emlékeztet a pillanat ábrázolását tekintve
Szoltsenyicin Gulag könyvében annak a pillanatnak a leírására, amikor a
szerzőt a Szmers legények letartóztatják, s mikor egy villanás ideje alatt átha-
tolhatatlan árok veszi körül az őrizettest.

Szinte hihetetlen az, hogy a korábbi politikai környezete mennyire természe-
tesnek veszi őrizetbe vételét, igaz hetek óta folyik a média részéről az előké-
szület, hangulatkeltés. Szinte már az a vélemény alakul ki, miért nem koráb-
ban történt ez meg?

Bár néhány évtizedes tapasztalat a "szervekről" kevés illúziót hagy az ember-
ben, de a Gyorskocsi utcai környezet a megmaradtból is elvesz. A mindennapi
helyzetek újabb és újabb megpróbáltatást jelentő alakulásai, valamint a párhu-
zamosan előadott visszaemlékezések máshol meg nem ismerhető tapaszta-
latot ad a sikerek felszíni, a bukások barbár mai magyar jellegéről. A balatoni
kalandját munkatársával és a vízirendőrséggel azoknak lehetne ajánlani, akik
így vagy úgy kacsingatnak a Kádár-rendszerre visszafelé.

Mindent összevetve tisztelt Államtitkár úr, kénytelen vagyok idézni az Ön által
kevésbé szeretett és elismert államférfi, Antall József miniszterelnök szavait:
Magyarországon igen sok rossz lelkiismeretű ember él. Sajnos ehhez hozzá
kell tenni azt is, hogy a mai magyar közéletben különös ellenszenv és gyanú él
a tehetséges, hű és jóarcú emberek iránt. Azt hiszem a világon nincs olyan
vezető réteg és rendőrség, ahol annyi rosszarcú, rosszindulatú és gyenge te-
hetségű emberrel lehet találkozni, mint nálunk.

A magam részéről, aki 1997-2002 között lehettem a KDNP pártügyésze, volt
némi tapasztalatom egy párt szétzilálásáról, különös tekintettel belülről ösz-
tönzött felbomlásáról. Az évek során keserűen tapasztaltam, hogy a párt
tagjainak sorában számtalan – elsősorban a pozícióban lévőkre volt rálátá-
som és a fővárosra – látszatedemokrata, látszatkeresztény és népidegen sze-

mély található, akik hangadóként képmutatóan, a háttérküzdelmekben kicsinyes, önző és gonosz módon viselkedtek és fogtak össze saját jól felfogott érdekekben.

A tisztességesebb többség azonban, elsősorban az elmúlt évtizedek jellemromboló hatása miatt bátorság és főleg politikai tapasztalat hiányában, a háttérben maradt. Hozzá kell tenni, hogy úgy a KDNP, majd a Kisgazdapárt szétverése alkalmával a jobboldal részéről a szétverő Fidesszel szemben semmiféle összefogás nem volt. Ez is az igazsághoz tartozik.

Végül nagyon fontos volt, hogy az Aktuálisba (*A Honlapomról van szó. – Sz. B.*) a két, Orbán Viktor miniszterelnöknek, illetve volt miniszterelnöknek írt levelet közölte, mutatván azt, hogy sok nem változott.

Reméljük, hogy maradt ereje és eltökéltsége jelenlegi politikai rendszerünk valódi arcát ismertető munkáját művei megírásával folytatni.

Piliscsaba, 2008. 01. 22.

Tisztelettel köszöntöm:

Dr. Sass Attila ügyvéd

Megjegyzés: a levelet írója hozzájárulásával közlöm.
(Dr. Szabadi Béla)